

1. Древното учение за 33-те стъпки

Учението за 33-те човешки енергии е древно. Според мен то води началото си от даоистите в Китай. Твърди се, че тези енергии текат от по-високо измерение към Земята по нещо като магистрала, изградена от светлина. Те дават възможност на хората да излязат извън рамките на емоциите и мисловните форми на земната еволюция и да преминат към висше съзнание. Когато за първи път чух за тази концепция от стария си учител, ми беше трудно да я разбера. Ще я опиша най-добре, ако я сравня с лъч светлина, направен от 33 нишки, усукани една около друга като въже.

Целта на учението е да вдъхновява хората и да ги подкрепя в свещените им търсения по време на житейския им път. То им помага да консолидират силата си по начин, който в това учение се нарича *Синтез*. Щом енергиите на *Синтеза* и *Търсенето* се стабилизират за определен период, от тяхното сливане възниква и 33-та енергия – енергията на *Посветения*.

Никога не съм харесвал старите определения за посветен човек. Те ми звучат доста претенциозно и елитарно. Не ми допада разделението на „нас и тях“, намирам го за отблъскващо и егоистично. Също така не обичам посветени, които намекват, че притежават някаква сила. Според мен те го правят по-скоро в името на имиджа и парите, отколкото от духовност. Ако твърдите, че сте посветени, искам да видя какво сте способни да правите. Ако можете да направите това, за което претендирате, искам да ме научите как да го правя и аз.

Чрез учението за 33-те енергии открих, че енергията на посветения не е непременно като на велик магьосник или шаман, а е по-скоро трансцендентна. Тя слиза върху вас постепенно – след като сте се извисили над емоциите

и мисловните форми, типични за това земно измерение, пузнали сте донякъде своята вкопченост в егото и сте отворили обятия за безкрайния Аз вътре в себе си.

Да, по време на този процес вашето възприятие се развива и често се случват изключителни неща, но не това е целта на занятието. Смисълът на усилията да се сдобиете с висша духовна енергия, е тя да ви освободи от смута и липсата на покой, дължащи се на емоциите. След това можете да научите братята и сестрите си да направят същото и да ги освободите. Според мен това е най-чистият път.

Когато размишлявах върху древното учение, се зачудих как човек може да преведе идеята за 33 нишки светлина, усукани една около друга, в нещо удобно и полезно, което обикновените хора да използват. Харесвам енергии, които са стъпили на земята и ви помагат да преодолявате обикновени неща – например непоносимата свекърва, която ви изкарва извън кожата. Това е типът мистицизъм, който е по моя вкус – ориентиран към потребителя.

Преди години реших да проведа през уикенда семинар на тема „33-те човешки енергии“. Чувствах се уверен, че мога да трансформирам ефирната природа на древното учение в практически метод, който да помогне на хората. И така, резервирах великолепен хотел във Вашингтон, разпратих брошури и дойдоха около 120 души.

Обмисляйки семинара, написах първите десет стъпки на малки картички. Ала когато стигнах до стъпка 11, съзнанието ми изведнъж се изпразни. Бях в стаята си в хотела в 7:30 сутринта, а семинарът трябваше да започне в девет. Обзе ме паника!

Колкото и да се опитвах, не можех да продължа от стъпка 10 към последните три стъпки (31, 32, 33), които знаех, че са *Търсене*, *Синтез* и *Посветеният*. Трябваше да проведа семинара, а ми липсваше най-същественото – моето събитие приличаше на кръгла поничка със звер-

ска дупка по средата! Бях напът да се кача на сцената и да призная, че съм пълен идиот и съм поканил куп хора за уикенда, за да ги уча на нещо, което сам не мога да разбера – пълен провал.

„Спокойно, пич“ – казах си. Поръчах си закуска: яйца, кафе, кроасани, прекрасни неща, всичко това на изискан сребърен поднос. Сега ми оставаха 20 минути, а пак не бях станал по-мъдър. Помислих си: „Ако тази енергия е истинска, тя ще може да се преведе на човешки език. Ако ли не, няма смисъл да се опитвам да уча другите на нея“.

Взех малко празни листи от хотелската стая и се обърнах в сърцето си към великото добро, което ни помага в живота: „Велика доброта, пич, маце, каквото там си... Пазителю на 33-те енергии, покажи ми бързо останалата част от това, което трябва да преподам. В противен случай съм сериозно загазил“.

Стана чудо. В главата ми зазвучаха думи и ръката ми започна да пише: стъпка 11, 12, 13... те се изливаха една след друга, чак до стъпка 30. Записах ги толкова бързо, колкото позволяваха късите ми дебели пръсти. Това е книгата на семинара, която Великата доброта бе така любезна да напише за мен след закуска, в девет без десет във Вашингтон преди 14 години.

Използвал съм някои от тези понятия в другите си книги и ако сте ги чели, ще видите, че настоящият текст включва обзор на част от същите идеи. Само тук обаче концепцията е представена в цялост.

От време на време намирам за много полезно да се върна назад към нещата, които вече знам. Преглеждайки простите знания с по-извисено съзнание, виждате, че те не са толкова прости, колкото сте си мислили. Спомнете си някои забравени аспекти и във вас се отваря ново, по-дълбоко възприятие, което задълбочава предишното ви разбиране.

Ако не сте чели другите ми книги, настоящото четиво ще предостави нова и стимулираща информация, която,

да се надяваме, ще ви върши работа. Тя е била полезна за много хора и ако успеете да стигнете до края на 33-те стъпки и ги последвате с действия, това ще повиши вашата енергия, ще ви информира и освободи. Идеята е да прекосите портала между два свята: земния, който познаваме, и друг, по-духовен, безкраен свят, който еволюира паралелно с нашия.

Естествено, трябва да имате желание да се промените и да растете. То често се провокира от някакво неприятно преживяване – например недоволство от текущите ви обстоятелства или от околните. В подобни случаи изпитват болезнено желание да се измъкнете и да преминете към нещо ново.

Понякога ни помага голямата и прекрасна доброта, която представлява невидимата вселена около нас. Носи ни внезапна промяна, бележеща повратен момент в живота ни. Във филмовата индустрия съществува понятието „сюжетен обрат“ – след като са изтекли 20 минути от филма, изведнъж се случва нещо неочаквано и дава на историята тласък в различна посока. Когато текущата енергия на живота ви застои и се изчерпи, натрупаните дълбоко във вас емоции, усещания и недоволство създават сюжетен обрат. Той често има духовни или физически последици.

Някои може да се разболеят. За други сюжетният обрат се изразява в сблъсък с дърво (например със 100 км/час), който обикновено преобръща живота им. Може да настъпи развод, смърт в семейството, фалит или пък да се случи нещо необичайно.

Най-общо казано, когато егото си тиктака и е доволно от себе си, то няма да се замисли за духовност, за различни вярвания, древни мъдрости, консолидация на силата, лична дисциплина или каквото и да било действие, което да трансформира светския живот в свещено търсене. Обикновено се налага да изчерпите всички опции на егото и след това да се разбиете в някое дърво.

И така, прочетете ли във вестника печалната новина, че миналата вечер четирима души са се разбили в крайпътното дърво, имайте предвид, че те всъщност са търсели безкрайния си Аз. Разбира се, много по-безопасно е да следвате тези 33 стъпки. Ала някои твърде бързат да открият себе си и вместо това се разбиват в дървета. Понякога генерираме злополуки, за да избягаме от невъзможна ситуация и така провокираме необходимата промяна. Понякога създаваме злополуки поради собствената си неуравновесеност, бидейки дълбоко в хватката на егото. Така че не трябва да се разстройвате емоционално. Всички сме безкрайни и всички събития – положителни или отрицателни – са само част от нашето пътуване от егото към духа. Някои избират прекия път.

Аз се обърнах към Бог¹ на 28-годишна възраст, защото тогава ми писна, истински се отегчих, леко психяхах и бях станал напълно нефункционален. Един ден направих нещо много умно: отървах се от всичко. Отървах се от глупавия ролс-ройс, от вещите си, от всички закачалки и прехвърлих на партньора си моята част от търговията с дънки. Имах апартамент в Лондон на доста желано място – крайбрежната алея „Челси“ покрай река Темза. Спомням си как мислех – Искам да се махна, искам да съм свободен. Стига вече кухи занимания – искам живот, който е истинен, реален и смислен.

В коридора на моя апартамент имаше скъп комплект огледала. Обадих се на един приятел и му предложих да изпрати човек с микробус. „Ще ви дам няколко хубави огледала“, казах. Той дойде, откачи огледалата и ги извози, доволен от себе си.

В деня, когато най-накрая напуснах апартамента (струваше около 400 000 долара по днешните пазарни

1. Тук авторът визира не конкретен Бог – Исус, Аллах, Буда или някой друг, а съществуването на по-висша същност, функционираща на по-високо ниво на съзнание в сравнение с човека. – Б.ред.

цени), просто хлопнах вратата и си тръгнах. Не изключих телефона и електричеството. Не писах до банката с обяснение защо не получават ипотеката си. Не им дължах много. Апартаментът беше голям капитал, но не се интересувах от парите – знаех, че банката няма да загуби пари в брой. Тя щеше да направи печалба от моето заминаване, тъй като щеше да влезе във владение на имота.

Не взех нищо със себе си. Дори не изядох храната в хладилника. Оставих всичките си дрехи и мебели (с изключение на огледалата, разбира се) и напуснах апартаментта, сякаш отивам до супермаркета зад ъгъла. Тръгнах по улицата, завих надясно по алеята „Челси“ и се насочих на север към „Кингс Роуд“. Когато спрях да пресека улицата, в краката си видях канал. Извадих ключа от входната врата на моя апартамент и го пуснах в канала. Толкова силно исках да се променя. Аз си тръгнах. Това напускане бе началото на моето духовно търсене. Бях решил: „Хей, Стюи, време е за нещо различно“.

За щастие, намерих духовен учител, който знаеше за какво говори. Започнах да изучавам даоизъм. Красивото в даоизма е, че те учи да се откъсваш – не само от емоциите на света, семейството и хората около теб. Учи те да наблюдаваш и да се откъсваш и от собствените си емоции. То е като да стоиш над себе си и да наблюдаваш какво става, вместо да се идентифицираш с цялата оперетна постановка. Научавайки се да се откъсвате от своите желания и емоционален смут, вие придобивате повече яснота и не сте жертва на личностните си проблеми.

Дао е интересна философия, която идва от около 500 г. пр. н. е. от Китай. На английски се пише „тао“, но се произнася „дао“, което винаги ме е обърквало. Аномалията възниква, защото първите западни учени, изучавали китайски език, се опитали да предадат китайските звуци чрез английски букви. Те никога не успели да решат дали е „дао“ или „тао“. Затова се произнася „дао“, а на английски се изписва „тао“.

В близката книжарница вероятно сте виждали книгата „Даодъдзин“². Това е прекрасно произведение – цветно и красиво – но когато го четете за пръв път, обикновено си нямате идея за какво иде реч. Да си призная, и аз бях в същото положение.

Красотата на тази философия е, че за разлика от много религии, в нея няма никакви правила. Ето защо даоизмът ме привлече съвсем естествено. След като го разберете, откривате, че постановките му са измамно прости и вдъхновяващи. Той ви отвежда от света на егото, блясъка и илюзията в духовността на природата и безкрайния Аз. Бях силно повлиян от даоизма.

Светът на егото е свързан с постоянен гнет и липса на спокойствие, дори с моменти агония. За да го поддържаш щастливо, постоянно трябва да водиш борба. Може да му дадеш нова кола, с която да си играе, някаква залъгалка, сексуални преживявания, пиянство и тъпчене с храна. Въпреки това на следващата сутрин то се събужда с готов списък, лепва ти го на челото и казва: „Ей, тъпак, вземи ми това, вземи ми онова. Чувствам се несигурно – искам още, много повече неща“. Егото е естествено предразположено към нефункционалност. В илюзията за света, управляван от егото и наречен от източните мистици Мая, е трудно да се постигне каквото и да е спокойствие.

Като изключим житейските възходи и падения, физическата действителност ни предоставя едно славно преживяване. От духовна гледна точка в това измерение не съществува отрицателна енергия, а само илюзия за нея. Нека обясня. Цялата отрицателна енергия се дължи на възприятията и определенията на егото. Ние наричаме дадено преживяване отрицателно или нещастно, ако то влиза в разрез с представите на егото. Щом се случи нещо, което му противоречи, считаме, че сте пострадали.

Искате да живеете без болка, обаче падате на тротоара

2. Дзъ, Л. Даодъдзин. Трактат за пътя и природната дарба. София: 2014, Изток-Запад, 216 с. – Б.ред.

и си чупите глезена – това е в противоречие с вашето желание. Искате да ви е приятно и топло, а вали дъжд. Искате прости чък живот с много пари, но в работата цари напрежение, съпругът/ата ви създават проблеми, децата ви вбесяват, шефът ви тормози и по този начин има още повече противоречия, с които да спорите. Така наречените от нас „отрицателни преживявания“ са само противоречия с мнението на егото. Емоционалната болка е нещо, което си причиняваме сами. Тя не е приятна, но щом видите, че се дължи на догмите на егото, можете доста бързо да пристъпите към лекуване.

Предпочитам житейска философия, в която няма абсолюти. С други думи, илюзия е да твърдим, че животът ни трябва да е приятен, безопасен и дълъг, да сме богати и здрави – това са поредните законотворчески изблици на егото, нали? Може да живеете дълго, а може и не. Няма смисъл да достигате дълбока старост, ако сте прекарвали всичките си дни като затворници, в живот в зомби режим, в нефункционална бъркотия. (Под зомби режим имам предвид обикновения свят на механичния човек.) По-добре е да живеете седмица или две като осъзнато, свободно, напълно спокойно и обичащо човешко същество, отколкото 90 години в хаоса на егото.

Важното е качеството на вашия живот. Ако днес удари последният ви час на Земята, това ще е трагедия само ако не сте прекарвали дните си правилно – ако никога не сте си позволили достатъчно чувственост, че да ги изживеете истински. Какъв е смисълът да живеете, ако съществуването е изтъкано единствено от болка, мъка, проблеми и притеснения?

Но ако сте успели да постигнете духовно и психологическо помирение, ако сте погледнали в себе си и сте възвърнали безкрайната си вътрешна сила, можете да кажете: „Да, успех. Най-накрая стигнах до финала. Грабнах тениската, братле! Мога щастливо да продължа към друго измерение“.

Ако погледнете нашите западни нации, ще видите, че качеството на живота на хората се понижава. Те са все по-зле и все по-болни. Така че има само две възможности. Едната е да се заседите в настоящото положение и да се разболеете физически и емоционално, а другата – да направите нещо по въпроса. Първата стъпка по този път е желанието. Колко силно е вашето желание? Ще се вземете ли в ръце, за да се освободите и да възприемете света по различен начин? Можете ли да се откажете от мястото, на което се намирате в момента? Няма нужда от крайни действия – няма нужда да напускате дома си като мен. Трябва обаче да имате желание и да предприемете действие, за да се осъществи промяната.

Вие трябва да направите първия ход. Духът никога не слиза да ви спасява. Той не обикаля, питайки хората: „Някой тук да иска да осъзнае истинската си същност? На някого да му трябва духовно издигане?“. Той не подвиква на пазара, за да популяризира бизнеса си. Седи там и пасивно чака да дойдете и да го вземете. Ето защо част от вашия процес е да се стремите към него.

Вдигнете ръце и кажете на тази безкрайна Божия сила вътре във вас (както и да я наричате – Буда, Христово съзнание, Кришна, дао): „Ей, искам да се променя, искам да надскоча мястото, в което се намирам сега; защото, ако не го направя, ще се отегча до смърт“. Трябва да искате да се промените – това е първият ход. Аз исках. Имах силно желание и много, ама много упоритост.

Така че, ако ще предприемете пътуването с мен, поемете ангажимент. Ако не искате да поемете ангажимент, изхвърлете книгата през прозореца. След като поемете ангажимента, той постепенно ще ви освободи, отървайки ви от много ненужна тежест. Някои от тези 33 концепции ви освобождават незабавно, а други – по-късно, след 3, 9 месеца или 5 години. Тогава ще разбирате какво всъщност означават от гледна точка на безкрайността и ще имате по-дълбок поглед към нещата.

Този процес може да се уподоби на белене на лук. Отделяте един слой люспи, а под него има друг. Постоянно навлизате все по-дълбоко в себе си, откривате нови възприятия и още повече смисъл в живота. И така, важно е желанието да се развивате, да се превърнете в нещо различно. Аз определено имах желание. Като дете бях отгледан в Африка и бях подложен принудително на строго образование в английски интернат. После продължих в изключително строго сковано английско общество. Всичко това породи силен копнеж за промяна.

Не бе нужно много време, за да откроя, че не мога да се впиша в такова общество. На практика станах професионалист в това да съм възможно най-ексцентричен. По този начин потвърждавах, че един ден ще избягам от зомби затвора и здравата хватка на един свят, който се стреми да манипулира и контролира индивида. Разбира се, има милиони хора по целия свят, които не се вписват в своето общество. В книгите си ги наричам: „обитатели на граничната зона“.

Тези обитатели не са непременно просяци, скитащи хипита или анархисти, които се опитват да съборят системата. Те са хора, които знаят, че в живота има нещо повече от егото, машиналния зомби ритъм, контрола и институциите. Познават друга реалност и вярват в нея – упоават се в една различна идея. Вярвайки и действайки по различен начин, те се освобождават от масовите примитивни емоции на племето и се изстрелват към свободата. В момента може би все още карат автобус от градския транспорт. Но в сърцето си са се придвижили към граничната зона на земната човешка еволюция, която повечето възприемат като нормалната реалност.

Аз определено съм обитател на граничната зона. Най-вероятно и вие сте такива, иначе не бихте били привлечени от това учение. Ако не знаете дали сте граничен обитател, седнете и си помислете. Сигурен съм, че сте – та вижте се какъв сте особняк! И аз съм пълен особняк.

На планетата има милиони особняци като нас, които осъществяват промяна в съзнанието! Не е ли велико?

Случилото се с мен вероятно е станало и с вас. Опитвах да се впиша в обществото, да се пристегна в костюм от три части и да се наместя в английската класова система и цялата ѝ социална структура. По онова време редовно посещавах конните състезанията на Аскът, пременен с цилиндър и всичко останало. И ето, кралицата минава по пистата в изящната си карета и всички се прехласват по нея – голямата работа. А аз тайно се подхилвах и си се чудех: „Какво, по дяволите, правя тук?“. Дадох си сметка, че опитите ми са безнадеждни. Не бях способен да участвам във всичко това. Чувствах, че ако се впиша в този театър, ще се проваля, а ако избягам – ще успея.

Разказвам това със следната идея: ако сте обитател на граничната зона и мисленето ви не пасва на общоприетото, просто се съгласете да не се вписвате. Защо да се борите? Естествено, трябва да ходите на работа, да се явявате на семейни събития по Коледа и да пеете коледни песни. Ала през това време в дълбините на сърцето си трябва да проектирате мост, който да ви отведе от страната на живота, където има само зомбиране и ограничения, нагоре към магистралата на съзнанието №33, която води към измерението на безкрайния Аз. Щом видите света и себе си като енергия и пожелаете да възприемате нещата по различен начин, вие автоматично започвате нова страница в своята еволюция.

Представете си всичко това по следния начин. Повечето хора, които работят върху себе си за повишаване на съзнанието, приемат идеята, че сами творят живота си. Ако нямате вътрешно равновесие, нещата се объркват. Ако допуснете негативни мисли, ще получите негативни резултати. Това не са някакви велики и разтърсващи открития. Повечето отговорни хора приемат, че сами създават своята реалност.

Ала помислете за следното. Ако изпитвате емоциите

на масите, ако вярват в това, в което вярват всички останали, ако тиктаките зомбирано като всички тях, вие сте обречени на груповата еволюция на своята общност. Вашата съдба е тяхната съдба. Защото, ако не мислите и не действате по различен начин и нямате алтернативно възприятие за живота, следва да имате същия психологически израз като всички останали. Ето защо ще стигнете там, където са и те.

Питам хората на моите лекции: „Колко от вас са готови да не правят нищо, просто да си седят и да бъдат завлечени в колективната еволюция?“. От всички места, на които съм бил – а те са стотици – май само един човек вдигна ръка. Той просто искаше да знае къде е тоалетната.

Почти всеки иска нещо различно. Ала ако мислите така, както винаги сте мислили, ако правите нещата, които винаги са правила, ако действате по същия начин, ако имате едни и същи емоции и убеждения, вие *няма* как да не стигнете там, където стигат всички останали. Ако това не ви харесва, трябва да се промените. Трябва да изберете съвсем различни убеждения и начин на действие. Дисциплина. Тишина. Уважение към духовността във вас. Не можете да имате и двете неща. Не можете просто да се валяте на дивана като чувал с картофи и да повтаряте: „Да, това е прекрасна идея, нали? Еха, страхотно! Много позитивно, прекрасно“ и да не правите нищо. Трябва да сте активни и да имате желание. Това е ключът. Не е достатъчно да искате да се развивате и да се надявате да се промените. Нужно е действие, пичове! Държайте и не забравяйте, че не сте сами.

Вярвам, че цялата еволюция на планетата е обхваната в едно по-широко съзнание. Всички ние сме микроскопични частици вътре в него. Представете си колективния глобален ум като огромна холограма, а всеки от нас (вие, аз и всички останали) – като една точка в тази холограма. Ако аз се променя, това помага и на вас. Ако вие се

промените, това помага и на мен. Малко по малко тази осъзнатост се разпространява по целия свят, в различни религии и институции, пчелейки сърцата на обикновените хора. Това е пътят обратно към Бога. Можете да го наречете, както искате, защото Силата на Бог (той, тя или то) не дава пет пари как го наричате.

Когато потокът на съзнанието тече и се разпространява, той променя хората. Всички се пробуждаме и еволюцията на тази планета напредва. Така че, ако включите в ума си две или три нови концепции и малко повишете енергията и съберете силите си, вие помагате на другите хора – особено на тези, с които влизате в контакт и които ще усетят вашата енергия и ще видят разликата.

Всички ние тласкаме енергията в една и съща посока, опитваме се да създадем по-любящо, по-осъзнато, по-добре организирано общество за своите хора. Това може да отнеме известно време. Може да са нужни 500 години, докато всеки член на човешката раса надмогне естеството си на проклетник. Но какво пък, няма това има някакво значение? При положение че сме безкрайни същества, процесът може да отнеме колкото време си иска. Готино е просто да си кажем: „Поне се движим напред, нещо се случва, полагаме усилия“.

Целият смисъл на тези 33 стъпки е да генерирате енергия за себе си. Но няма как да създадете съвсем нова енергия, ако продължите да стоите на сегашното си място. Щом искате да се понесете към своя безкраен Аз по вечната река на възприятието, трябва да пуснете клоната, на който висите, и да се оставите на течението на реката да ви отведе дотам.

Това означава да се изправите срещу несигурността и страховете си и да се вгледате истински в себе си. Понякога процесът е малко болезнен, защото може да видите купчини лайна и да си кажете: „Боже мой, аз съм много зле. Пълен идиот съм. Трябва да се присъединя към дружеството на анонимните идиоти. Толкова съм зле, че чак

ме боли“. После, щом станете способни да наблюдавате отстрани колко сте противни, се възлюбете. Погледнете се в огледалото и кажете: „Брато, това е един от най-големите идиоти в света, но аз го обичам и ще го променя“.

Помислете върху следното: ако бяхте идеален и непорочен като ангел, нямаше да сте тук. Смисълът на нашата еволюция на Земята е да преживеем цялата гадост, насилие и пострадалост и да ги приемем. Самото влизане в това физическо тяло е преживяване, свързано с налагане на ограничения. Събуждате се сутрин и ето ви 80 кг – прекалено много тлъстини, трябва да ги мъкнете със себе си по цял ден! Не е лесно да сте във физическия свят.

Но не можем да се борим с живота. Приемете ограничението и отрицателните вибрации на егото и осъзнайте, че сме тук, за да се извисим над тях. Ако това място беше идеално, не бихме дошли. Не бихме се въплътили в тяло. Като го погледнем, ще си кажем: „Не, прекалено е скучно, чак ще заспя. Няма да вляза във физическото измерение, ще ми досади до смърт – нищо не се случва тук, все едно да седнеш срещу една стена и да гледаш как боята изсъхва“.

И така, вие сте това, което сте. Имате това, което имате, и всичко е на ваше разположение. Нещата могат да се развият всякак. Но първо трябва да пожелаете, да изискате вътрешния си безкраен Аз, а за целта започвате да го викате в живота си.